

1. Jé - zus Is - ten - nek Bá - rá - nya, Kin - ja - i - dat

ég s föld szán - ja. A nap, a nap sö - tét - té vál -

to - zik, A föld, a föld reng és in - ga - do - zik.

2. Hegyek, halmok süllyedeznek, / A kősziklák repedeznek, / Holtak, holtak sírből feltámadnak, / A szent, a szent városban jelt adnak.

3. Íme a templom kárpitja / Kettéhasad és megnyitja / Helyét, helyét a szentek szentének, / Jelét, jelét Jehova frigyének.

4. Mind ezekből ó! mit értsünk? / És szívünkbe vaj? mit vésünk? / Isten, Isten végtelen kegyelmét, / Hozzánk, hozzánk csuda nagy szerelmét.

5. Fiát a szeretet Atyja / Kereszt kínjaira adja, / Értünk, értünk hogy eleget tégyen, / Urunk, urunk s üdvözítőnk légyen.

6. Köztünk van a Szentek Szentje: / A híveknek ezt jelentse / Az ép, az ép kárpit hasadása, / Földig, földig kettéhasadása.

7. Jézus, ki értünk szenvedtél, / Hogy éljünk, halálra mentél: / Néked, néked szívből hálát adunk, / Holtig, holtig híveid maradunk.